

Quan el camí és incert

CRÍTICA 'Marges' està entre la literatura del jo i la de viatges

VICENÇ PAGÈS JORDÀ

El protagonista de *Marges* és un home a la ratlla dels 40 anys que lloga un mas al Priorat per passar-hi el juliol. L'excusa és acabar l'estudi sobre els marges -en el sentit agrícola- en què treballa des de fa temps, però de mica en mica ens adonem que el que està

buscant és una manera d'encarar la segona meitat de la seva vida.

En el primer llibre que publica, Roger Vilà Padró (Sentmenat, 1968) opta per una prosa senzilla i eficaç, sense la pretensió de l'enginy, calmada i harmoniosa com correspon a una novel·la en la qual no trobarem girs rocambolescos per captar lectors, però tampoc trampes ni en-

ganyifes que els decebin. El protagonista camina, llegeix, fa amistat amb un gos, retroba parents mig oblidats, parla amb desconeguts, paladeja el vi del Montsant, reflexiona sobre qui és, qui podria ser, qui podria voler ser.

En aquest *mezzo del camin*, el protagonista entra en contacte amb unes formes de vida més elementals,

vinculades a la terra, a les muntanyes, a les vinyes i les oliveres. Atrapat per la crisi vital, sent la temptació de fugir i la de quedar-se, la de buscar un lloc i la de donar-lo per trobat. En els diàlegs es noten dues fonètiques, dues maneres d'entendre el món, la pròpia de cada terra i l'arbitrària que és el fruit de l'estandardització. El detall és revelador, ja que el protagonista és un lingüista decebut. Bells i útils, vells i presents, concrets i simbòlics, els marges marquen alhora la frontera i la continuïtat, el paisatge humà que li ha de servir per entendre's. Els marges que ens modulen, ens limiten, ens defineixen: la feina, la casa, la parella, els pares i els fills, ¿què són si no lí-

mits que donen forma a un espai on desenvolupar-se?

«¿Es pot escriure res de bo duent una vida còmoda?», es pregunta el protagonista, ja que la solitud també fa propícia la reflexió metaliterària. La novel·la és lenta perquè ho és l'evolució del protagonista, que necessita estar sol, buidar-se dels hàbits. Sol, però, no significa tancat ni esquerp. Situat entre la literatura del jo i la guia de viatges, *Marges* defuig els cops d'efecte perquè només a una velocitat lenta és possible avançar si el camí és incert. ≡

► **MARGES**

Roger Vilà Padró
Barcino. 236 p. 16 €